

SCENARIUSZ ZAJĘĆ Z WYKORZYSTANIEM TEATRZYKA KAMISHIBAI (zajęcia z elementami bajkoterapii)

TEMAT ZAJĘĆ: „O kasztanku, który bał się wyjść ze swej skorupy”, czyli słów kilka o przełamywaniu strachu.

CELE:

- wzmocnienie śmiałości u dzieci w pokonywaniu swoich obaw i strachu
- uwrażliwienie dzieci na pomaganie i wspieranie innych
- wzmocnienie poczucia sprawczości u dzieci
- podkreślenie wartości przyjaźni

DOCELOWA GRUPA UCZESTNIKÓW: 5-6 lat

CZAS: 30 minut

METODY PRACY:

- praca z tekstem
- pogadanka
- ekspresja artystyczna
- elementy bajki i arteterapii

FORMY PRACY:

- grupowa
- w parach
- indywidualna

POMOCE DYDAKTYCZNE:

- teatrzyk kamishibai
- tekst bajki „*O kasztanku, który bał się wyjść ze swej skorupy*”, A. Krause
- karta pracy z rysunkiem kasztanka, kolorowe kredki

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Wstęp: Prowadzący wita się z dziećmi i przedstawia się. Prosi, aby dzieci też się przedstawiły. Wprowadzenie tematyki zajęć następuje poprzez zagadkę:

„Mówią o nim, że ma wielkie oczy.

Gdy się do naszego umysłu wtoczy

Trzęsie nami śmiało

I paraliżuje całe ciało.” (strach)

Pogadanka:

1. Strach trzęsie naszym ciałem i paraliżuje nas. Co jeszcze dzieje się z nami gdy się boimy? (szybsze bicie serca, szybszy oddech, gęsia skórka, szeroko otwarte oczy, krzyk).
2. Czy wy też się czegoś boicie? Jeśli tak, to co to jest?
3. Jak myślicie, czy dorośli też odczuwają strach?
4. Czy strach jest dobry czy zły? (nakierowujemy dzieci na odpowiedź – strach czasem nas ogranicza, a czasem chroni przed niebezpieczeństwem)

Teatrzyk kamishibai i rozmowa nt. tekstu bajki

Prowadzący czyta dzieciom tekst bajki „*O kasztanku, który bał się wyjść ze swej skorupy*” i prezentuje ilustracje. Następnie przechodzi do rozmowy na temat przeczytanego tekstu:

1. Dlaczego kasztanek nie chciał wyjść ze swej skorupki?
2. Kto pomógł mu przełamać strach?
3. Jak myślicie, co by było, gdyby kasztanek pozostał w skorupce?

Praca plastyczna

Nauczyciel rozdaje dzieciom karty pracy przesłane/dostarczone wcześniej przez prowadzącego, na których jest rysunek kolczastego kasztanka. Obok kasztanka dzieci mają narysować siebie, a wewnątrz kolczastej skorupki narysować coś, czego się boją (zamykając swój strach w skorupce). Dzieci prezentują sobie nawzajem swoje prace w parach. Chętne dzieci mogą powiedzieć kilka słów o swoim rysunku na forum grupy.

Podsumowanie i ewaluacja zajęć

Pytanie: Co możemy zrobić, żeby pokonać nasz strach? Kogo możemy poprosić o pomoc? Czy warto czasem przełamywać swój strach? Dlaczego?

Prowadzący prosi, aby dzieci, które czują, że przełamały jakiś ze swoich strachów przybrały pozę kasztanowca (stoimy wyprostowani z ramionami wysoko uniesionymi do góry), dzieci, które troszkę mniej się czegoś boją, aby udawały kielkujący kasztanowiec (dzieci kucają, a jedna z ich dłoni naśladuje kielkujący pęd z głowy), dzieci, które nadal czują, że muszą sporo popracować nad swoim strachem zwijają się w kłębek i udają kolczastego kasztanka. Prowadzący dziękuje dzieciom za spotkanie i zaangażowanie i żegna się z dziećmi.

Opracowała: Anna Krause